

SBOROVÝ DOPIS 2/2023

z Uhříněvsi a z Říčan

ADVENTNÍ

Utzův betlém (Olešnice v Orlických horách)

Mé oči viděly Tvé spasení, které jsi připravil
přede všemi národy.

Lukáš 2,30-31

... trápení zde je opravdu obrovské, a přece pozdě večer, když den už dávno zmizel za obzorem, když se procházím kolem ostnatých drátů, jako by mě něco nadnášelo, a najednou to znovu a znovu tryská z útroby mého srdce – nemůžu s tím nic dělat, je to prostě tak... jako nějaká elementární síla – pocit, že život je nádherný a úchvatný a jednou budeme stavět úplně nový svět. Proti každé nové urážce a každé nové hrůze postavíme další kousek lásky a dobroty, čerpající sílu z vlastního nitra. Můžeme trpět, ale nesmíme podlehnout.

Etty Hillesumová, Přervaný život (zápis z deníku z tranzitního tábora v Holandsku krátce před odjezdem do Osvětimi a zabitím, 1943)

Etty Hillesumová byla mladá židovská intelektuálka. Narodila se r. 1914 v Holandsku a byla zavražděna 30. listopadu 1943 v Osvětimi. V březnu 1941, téměř rok po začátku německé okupace si začala psát deník a v červenci 1942 se dobrovolně přihlásila k práci v internačním táboře Westerbork na pomoc Židům, kteří zde byli vězněni. Ona sama, zde internována nebyla, denně cestovala mezi Amsterdamem a Westerborkem. Měla povolení do práce dojíždět, jelikož pracovala jako členka holandské Židovské rady. Hlavním důvodem její dobrovolné práce pro radu byla především pomoc židovskému obyvatelstvu. Během práce v táboře napsala mnoho záznamů do svých deníků a také dopisů svým přátelům.

V říjnu 1942 přestal psát do svého deníku. O několik měsíců později ji bylo odvoláno cestovní povolení a společně se svojí rodinou byla na trvalo přesunuta do Westerborku. Dne 7. září 1943 je Etty, její rodina a asi 900 dalších vězňů převezeno do Osvětimi. Ještě téhož roku, 30. listopadu je Etty v táboře zavražděna.

Její víra v Boha byla obtížně zařaditelná. Byla typickou ukázkou toho, že naše snaha dotlačit člověka ke „správné“ víře, je tváří v tvář bolesti kolem nás naivní a – nezlobte se – hloupá. Uvědomuji si to tváří v tvář adventnímu období, do kterého směřuje svět naplněný násilím a bolestí. A kde místo solidarizace s oběťmi

jsme vedeni ke správně nasměrované nenávisti. Do toho všeho zaznívá zvěst o příchodu Spasitele, Zachránce. Velice prostinká zvěst – Bůh posílá pomoc pro člověka mezi ty, kdo jsou zcela mimo možnosti ovlivňovat dění kolem sebe a kdo jsou - jako v příběhu evangelisty Matouše – vydáni vraždící moci.

Jsme zoufalí a nešťastní. Zažíváme to při zprávách ze všech míst, kde jsou lidé vražděni, z míst, kde umírají, protože nemají dostatek prostředků pro základní přežití. A ono zoufalství nás ponořuje do zloby. A přece znovu zaznívá zvěst adventu, přece se znovu připravujeme na příchod Krista. Přece jsou naše oči, celé nastavení našeho života nasměrováno k budoucnosti. Hlubokým svědectvím o síle tohoto nasměrování jsou právě slova Ety Hillesumové.

Na závěr vám chci nabídnout citaci posledního zápisu v jejím deníku: ‚Chtěla bych být balzámem na mnoho ran.‘

Jiří Ort

Vánoční program v našem sboru

Srdečně zveme na bohoslužby v adventním období i o vánočních svátcích.

Bohoslužby ve FS ČCE v Uhříněvsi – Husovo nám. 378/40

03.12.2023	neděle	09.00	bohoslužby s vysluhováním VP
10.12.2023	neděle	09.00	bohoslužby
17.12.2023	neděle	09.00	bohoslužby s dětmi
24.12.2023	neděle	09.00	bohoslužby
		22.00	"půlnoční" bohoslužby
25.12.2023	pondělí	09.00	bohoslužby s vysluhováním VP

Bohoslužby FS ČCE v Uhříněvsi – v Říčanech - Komenského nám. 1850

03.12.2023	neděle	11.00	bohoslužby s vysluhováním VP
26.12.2023	úterý	11.00	bohoslužby s vysluhováním VP

V Bělči na biblickém soustředění už po sedmé

Nebo po osmé, covidové období mi v počítání udělalo trochu zmatek. V každém případě jsme se v polovině října v evangelickém táboře v Bělči znovu sjeli, tentokrát 5 rodin – Bargárovi, Břendovi, Šulákovi, Ortovi a nově také Vybíralovi. Udělalo nám radost, že Diana s dětmi přijali naše pozvání.

K víkendovým pobytům v Bělči už tradičně patří společně strávený čas v přírodě, na podzim hledání hub, projížďky na lodičkách, hraní her, povídání, dobré jídlo.

Důležitým smyslem našeho setkávání je ale příležitost k promýšlení biblických textů každý večer. Tentokrát to byl v pátek večer text o stvoření světa, v sobotu večer novozákonní text z Markova evangelia o žádosti synů Zebedeových. Každý má příležitost k textu něco říct, to bývá podnětem pro zajímavé diskuse.

A co ještě k říjnovému pobytu patřilo? Dojemná oslava Jirkových kulatých narozenin (už se těšíme v únoru do Národního divadla a nad obrázky dětí si často oslavu připomínáme), nový kuchař (zatím se osvědčil, překvapil hlavně důmyslně připravenými hamburgery) a pro nás s Jirkou premiéra bydlení v Malém táboře (a to do Bělče jezdíme pravidelně od roku 1999).

A vlastně bych mohla zmínit i krásné počasí, v sobotu teplé, v neděli o poznání studenější, ale pořád krásné.

A kdy leccos z toho bude příště? Do diářů si můžete zapsat termíny 19. – 21. dubna 2024, 4. – 6. října 2024 a 28. – 30. dubna 2025. Těšíme se.

Marie Ortová

O krizi

z úvodu knihy papeže Františka "Nebojme se snít"

Tuto knihu papež František napsal po období pandemie covidu.

JO

V krizi se naše fungování otřásá a my musíme přehodnotit a upravit své role a návyky, abychom z krize vyšli lepší. Krize vždy vyžaduje přítomnost celého našeho já — nemůžeš ustoupit, stáhnout se zpět do starých způsobů a rolí. Připomeňme si Samaritána: zastaví, přistupuje ke zraněnému a jedná, vstupuje do jeho světa, ponoří se naplno do situace, do utrpení druhého člověka, a tak tvoří novou budoucnost. Jednat v krizi jako Samaritán znamená nechat se zasáhnout tím, co vidím, a vědět, že mě toto utrpení změní. My křesťané o tom mluvíme jako o převzetí a přijetí kříže. Přijmeme-li kříž v důvěře, že z něj povstane nový život, dává nám to odvahu přestat naříkat, vyjít ven a sloužit druhým, a tak vyvolat změnu, která vzejde jedině ze soucitu a služby.

Někteří na utrpení v době krize reagují pokrčením ramen. Říkají: „Bůh stvořil svět takový, jaký je, a hotovo.“ Podobná reakce si ale Boží stvoření mylně vykládá jako statické, zatímco ve skutečnosti jde o dynamický proces. Svět je stále v procesu tvoření. Pavel v listě Římanům zmiňuje, že stvoření sténá v porodních bolestech (srov. Řím 8,22). Bůh chce s námi jako partnery neustále tvořit svět. Od samého počátku nás zve, abychom se k němu přidali — jak v dobách klidu, tak v čase krize, kdykoli. Není to tak, že by nám všecko předal zabalené a zapečetěné: „Tady máš svět.“

Podle první knihy Mojžíšovy Bůh Adamovi a Evě přikazuje, aby plodili. Lidstvo má pověření měnit, budovat a ovládat stvoření v pozitivním smyslu, tedy tvořit z něj a s ním. To, co má přijít, tedy nezávisí na jakémsi neviditelném mechanismu, na nějaké budoucnosti, v níž je lidstvo pouhým pasivním divákem. Nikoli: jsme protagonisty, dokonce — mohu-li existující slovo o něco

prodloužit — jsme spolu-tvůrci. Když nás Pán vybídl, abychom šli a množili se, abychom si podmanili zemi, říká tím: Buďte tvůrci své budoucnosti.

Z této krize můžeme vyjít lepší, anebo horší. Můžeme sklouznout nazpět, anebo můžeme vytvořit něco nového. Prozatím potřebujeme příležitost ke změně, abychom vytvořili prostor pro to nové, čeho je zapotřebí. Tak to také Bůh říká Izaiášovi: Nuže, promluvme si o tom. Pokud jsi připraven naslouchat, čeká nás skvělá budoucnost. Jestli ale naslouchat odmítneš, pohlť tě meč (srov. Iz 1,18–20).

...

Podívejme se, jak je to teď s námi: nasazujeme si roušky, abychom sebe i druhé ochránili před virem, který není vidět. Ale co všechny ty ostatní neviditelné viry, před kterými se musíme chránit? Jak se vypořádáme se skrytými pandemiemi tohoto světa: s pandemiemi hladu, násilí a klimatické změny?

Chceme-li z této krize vyjít méně sobečtí, než jací jsme do ní vstoupili, musíme se nechat zasáhnout bolestí druhých. V Hyperionu Friedricha Hölderlina je verš, který mě oslovuje — říká, že nebezpečí, které hrozí v krizi, není nikdy bezvýhradné, že vždycky existuje cesta ven. „Kde však je nebezpečí, vzrůstá i záchrana.“ To je podstata geniality lidského příběhu: vždy existuje cesta, jak uniknout zkáze. Lidstvo má jednat právě tady, uprostřed ohrožení, a tam se mu také otevírají dveře. Tato Hölderlinova věta mě provázela v různých obdobích mého života.

Teď je čas, kdy si můžeme dovolit ohromné sny, přehodnotit své priority — čeho si ceníme, co chceme, co hledáme — a zavázat se, že podle toho, co jsme si vysnili, budeme také v životě den co den jednat. To, co v tuto chvíli slýchám, se podobá slovům, která prostřednictvím Izaiáše říká Bůh: Promluvme si o tom. Nebojme se snít.

57. konvent Pražského seniorátu ČCE

Z diskuse nad zprávami vyšly návrhy

- Konvent pověřuje pražský sen. výbor, aby vstoupil do jednání ústeckým o možnostech případné užší spolupráce obou oblastí a ukládá předsednictvu, aby informovalo poslance konventu PS o výsledcích jednání Ústeckého konventu k bodu sloučení seniorátů;

- Konvent pražského seniorátu žádá synodní radu a ústřední představenstvo JJ o informaci jak probíhá příprava na reformu JJ a celocírkevní diskuse k této reformě;

Hospodaření seniorátu:

- není využíván seniorátní solidární fond (na pomoc při překlenutí problémů zvláště s PF)
- rozpočet schodkový, navýšen kvůli bytu v Berouně a faře a kostele ve Zruči, je naspořeno, repartice porostou minimálně

Seniorátní adventní sbírka bude určena na Nekostel

(alternativní bohoslužby, běží 3 roky, zatím více než 70x, k tomu sociální služby, křížová cesta, setkání nad Biblií..., zacíleno na necírkevní veřejnost a lidi zraněné předchozí zkušeností v církvi; dosud financováno přes DONIO a z DARPu; náklady: pronájem prostor v Rock Caffé, kapela, produkce;)

Schválené návrhy ze sborů

- pokračuje podpora roztockého sboru
- konvent podporuje postoj synodu k žehnání stejnopohlavních párů (70 pro, 1 proti, 4 zdrželi)
- konvent podporuje práci nad pochopením různých forem členství v církvi, promýšlení možnosti přijetí křtu bez nutnosti vstoupit do ČCE
- konvent vyzývá synod ČCE, aby podpořil pozastavení členství ruské pravoslavné církve ve SRC

Poutníci
Jiří Wolker
sbírka Host do domu

Já jsem cesta — já jsem hvězda bílá,
na svět ruku svou jsem položila,
na černý kabát pentli přišpendlila
jako v neděli.

A ti, kdo mě viděli,
zprvu se báli,
pak se ale stali králi
a řekli si: „Pojďme,
narodil se Mesiáš!“

Po světě je pěkně vedu.
Svět je jenom chodník nebem,
nebe zas je velké pole,
květy nahoře i dole
— řekl bys, že konce nemá.

V srdci dary, v rukou srpy,
v očích anděly a chrpy,
na žně jdeme do Betléma.

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

<http://uhrineves.evangnet.cz/>

mobil: 607 886 447

redakční email: jiri.ort@evangnet.cz